ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého rozšířeného senátu)

6. dubna 2006 *

Ve věci T-17/03,

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, se sídlem v Gotha (Německo), zastoupená M. Matzatem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené V. Kreuschitzem a V. Di Bucci, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/194/ES, ze dne 30. října 2002, o státní podpoře poskytnuté Německem společnosti Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (Úř. věst. 2003, L 77, s. 41),

* Jednací jazyk: němčina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ čtvrtý rozšířený senát),

ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. ledna 2006,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 87 ES stanoví:

„1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.

[...]

Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány:

[...]

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem

[...]“

2 Článek 88 ES uvádí:

„[...]

2. Zjistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem podle článku 87 nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví.

[...]“

3 Bod 2.4 pokynů Společenství pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích, v jejich znění platném z hlediska skutečností projednávaného případu (Úř. věst. 1994, C 368, s. 12) (dále jen „pokyny"), uvádí:

„Ustanovení čl. [87] odst. 2 a 3 Smlouvy stanoví možnost odchylky pro podpory spadající do působnosti čl. [87] odst. 1.

[...]

Komise je toho názoru, že podpora na záchranu a restrukturalizaci může přispívat k rozvoji hospodářských činností bez nepříznivého vlivu na obchod v rozsahu, který by byl v rozporu se zájmem Společenství, pokud jsou splněny podmínky stanovené v bodě 3 a povolí tedy tuto podporu za těchto podmínek [...]" *(neoficiální překlad)*

4 Bod 3.2.2 pokynů stanoví:

„Pokud dále uvedená zvláštní ustanovení pro podporované oblasti a malé a střední podniky nestanoví jinak, Komise schválí podporu pouze tehdy, když restrukturalizační plán splňuje všechny následující obecné podmínky:

[...]

C. Podpora přizpůsobená nákladům a výhodám restrukturalizace

Výše a intenzita podpory musí být omezena na přísné minimum nezbytné pro umožnění restrukturalizace a musí být v poměru k výhodám očekávaným z hlediska Společenství. Z těchto důvodů příjemci podpory zpravidla významně přispějí k restrukturalizačnímu plánu ze svých vlastních zdrojů nebo z vnějšího financování za tržních podmínek. Pro omezení rušivého vlivu musí být forma, v níž je podpora poskytnuta, taková, aby se zamezilo poskytnutí přebytečné hotovosti podniku, která by mohla být užita k agresivním, trh narušujícím činnostem, které nesouvisejí s procesem restrukturalizace. Podpora nesmí být ani použita na financování nových investic, které nejsou nezbytné pro restrukturalizaci. Podpora určená na finanční restrukturalizaci nesmí výrazně snižovat finanční zatížení podniku.

[...]" *(neoficiální překlad)*

Skutečnosti předcházející sporu

5 V roce 1994 byla společnost Gothaer Fahrzeugwerke GmbH (dále jen „GFW"), bývalý státní podnik, společně s osmi dalšími východoněmeckými společnostmi převedena za účelem její privatizace na skupinu vedenou společností Lintra Beteiligungholding GmbH. Vzhledem k tomu, že privatizace se nezdařila, převzala v roce 1996 státní instituce Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben kontrolu nad GFW s cílem připravit ji na její opětovný prodej.

6 Tato instituce se poté, co zjistila, že prodej společnosti GFW není možný, rozhodla zbavit aktiv uvedené společnosti. Tato operace proběhla podle postupu, jehož fáze jsou popsány dále v bodech 7 až 9.

7 Smlouvou ze dne 3. září 1997 nabyla společnost GFW všechny podíly na společnosti Widahvogel Vermögensverwaltung (dále jen „Widahvogel"), jejímž ředitelem byl p. Josef Koch, za cenu 54 000 německých marek (DEM).

8 Smlouvou ze dne 10. září 1997 byly aktiva a objednávky vztahující se k odvětví „automobilové výroby" společnosti GFW převedeny na společnost Widahvogel. Další smlouvou z téhož dne byly všechny podíly na společnosti GFW převedeny na společnost Weißstorch GmbH (30% akcií), která se následně stala společností Josef Koch GmbH, a na společnost Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG (70% akcií), vlastněnou společností Schmitz Cargobull AG. Investoři zaplatili za aktiva 1 DEM. Kromě toho byl J. Koch jmenován jediným jednatelem společnosti Widahvogel, která byla přejmenována na společnost Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (dále jen „Schmitz-Gotha" nebo „žalobkyně").

9 Dne 9. října 1997 nabyla žalobkyně za částku přibližně 3 700 000 DEM celý základní kapitál jednoho ze svých dodavatelů zařízení, Trailer System Engineering (dále jen „TSE"), společnosti založené a řízené J. Kochem, jejím většinovým akcionářem.

10 Dopisem ze dne 18. května 1998 oznámila Spolková republika Německo Komisi opatření státní podpory směřující k restrukturalizaci společnosti Schmitz-Gotha, prováděné od měsíce ledna 1997 (dále jen „dopis o oznámení ze dne 18. května 1998").

11 Dopisy ze dne 12. června 1998, 21. prosince 1999 a 17. května 2000 požádala Komise německé orgány o doplňující informace. Německé orgány odpověděly dopisy ze dne 15. října 1998, 21. července 1999, 27. dubna 2000, 1. prosince 2000 a 8. ledna 2001.

12 Dopisem ze dne 23. května 2001 Komise informovala Spolkovou republiku Německo o svém rozhodnutí zahájit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES (Úř. věst. C 211, s. 15). V rámci tohoto řízení Komise přezkoumala podle pokynů opatření přijatá ve prospěch společnosti Schmitz-Gotha jakožto novou podporu, poskytnutou bez předchozího oznámení.

13 V tomto rozhodnutí vznesla Komise obzvláště pochybnosti ohledně přiměřenosti dotčené podpory s ohledem na podmínku stanovenou v bodě 3.2.2 C pokynů. Komise měla na základě dostupných informací zejména za to, že nemůže posoudit potřebu odkoupení společnosti TSE pro účely restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha. V důsledku toho Komise uložila německým orgánům, aby jí sdělily všechny informace týkající se převzetí účasti společnosti Schmitz-Gotha ve společnosti TSE a obzvláště potřeby této operace s ohledem na restrukturalizaci podniku. Navíc Komise vyzvala Spolkovou republiku Německo, aby předala její dopis ze dne 23. května 2001 příjemci podpory, a zdůraznila, že přijme své rozhodnutí na základě informací, které bude mít dispozici.

14 Komise obdržela vyjádření Spolkové republiky Německo dopisy ze dne 10. srpna a 14. prosince 2001. Žádná ze zúčastněných stran naopak Komisi svá vyjádření nezaslala.

15 Dopisem ze dne 4. března 2002 Komise opět požádala německé orgány o prokázání potřeby převzetí společnosti TSE pro účely restrukturalizace společnosti Schmitz- -6Gotha.

16 Komise obdržela vyjádření Spolkové republiky Německo dopisy ze dne 16. května, 28. května a 3. července 2002.

17 Na základě tohoto řízení přijala Komise rozhodnutí 2003/194/ES ze dne 30. října 2002 o státní podpoře poskytnuté Německem společnosti Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (Úř. věst. 2003, L 77, s. 41; dále jen „napadené rozhodnutí"). Připomněla, že podle bodu 3.2.2 C pokynů vyžaduje kritérium přiměřenosti omezení státní podpory na přísné minimum nezbytné pro umožnění restrukturalizace za účelem omezení jejího rušivého vlivu na hospodářskou soutěž. Kromě toho upřesnila, že podpora nesmí být příjemcem použita na financování nových investic, které nejsou nezbytné pro restrukturalizaci. V projednávaném případě mělo být podle Komise odkoupení TSE, financované z podpory, kvalifikováno jako nová investice, jejíž potřeba pro restrukturalizaci nebyla německými orgány prokázána. Na základě této skutečnosti měla Komise za to, že podpora nesplňuje kritéria pokynů, a je v důsledku toho neslučitelná se společným trhem. Nicméně podle napadeného rozhodnutí nebyla z kupní ceny společnosti TSE pouze částka 2 200 000 DEM omezena na přísné minimum nezbytné pro umožnění restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha, jelikož zůstatek ve výši 1 500 000 DEM podléhal podmínkám, jejichž nastání nebylo při nabytí společnosti TSE jisté. Proto byla podpora podle článku 1 napadeného rozhodnutí neslučitelná se společným trhem ve výši 2 200 000 DEM (1 120 000 euro). Podle článku 2 napadeného rozhodnutí byla Spolková republika Německo povinna zajistit navrácení této částky od společnosti Schmitz-Gotha.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

18 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 16. ledna 2003 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

19 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (čtvrtý rozšířený senát) zahájit ústní část řízení.

20 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 12. ledna 2006.

21 Soud zaznamenal do protokolu o jednání skutečnost, že od důvěrného charakteru obchodní firmy společnosti TSE, který byl zachován v napadeném rozhodnutí a ve zprávě k jednání, může být pro účely ústní části řízení a rozsudku upuštěno.

22 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví příliš vysokou částku podpory k navrácení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

24 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává tří žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení nezbytnosti podpory, jejíž vrácení je požadováno s ohledem na bod 3.2.2 C pokynů. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci při přijímání napadeného rozhodnutí. Svým třetím žalobním důvodem, dovolávaným podpůrně, žalobkyně uplatňuje pochybení Komise ohledně výše podpory, která musí být vrácena.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení nezbytnosti podpory

Argumenty účastníků řízení

25 Žalobkyně zpochybňuje posouzení Komise, podle kterého je sporná podpora neslučitelná se společným trhem ve výši části částky použité pro nabytí společnosti TSE (2 200 000 DEM), z důvodu jejího nesouladu s podmínkami stanovenými pokyny.

26 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že převzetí účasti ve společnosti TSE představovalo od začátku podstatnou a nedílnou součást plánu restrukturalizace a že Komise o něm byla informovaná.

27 V tomto ohledu zpochybňuje tvrzení Komise, podle kterého plán restrukturalizace stanovil návrat životaschopnosti společnosti Schmitz-Gotha v době čtyř finančních let bez nabytí společnosti TSE, takže toto odkoupení tedy bylo nanejvýš užitečné pro restrukturalizaci tím, že přispělo ke zkrácení její doby o jeden rok. Žalobkyně totiž tvrdí, že obchodní plán ze dne 2. září 1997 a jeho přílohy, jako „Plán rozvoje – ztráty a zisky", plán finančního řízení, plán rozvoje investičního majetku společnosti Schmitz-Gotha, které předložila německým orgánům, se společně zakládaly na návrzích týkajících se restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha prostřednictvím její fúze se společností TSE. Kromě toho žalobkyně zdůrazňuje, že výše uvedený „Plán rozvoje – ztráty a zisky", zaslala Komisi v příloze dopisu o oznámení ze dne 18. května 1998. Navíc poznamenává, že investoři byli ochotni k realizaci restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha pouze v rámci podmínek stanovených obchodním plánem, které obsahovaly převzetí společnosti TSE.

28 Žalobkyně doplňuje, že ve stanovisku Komise existuje rozpor ohledně znalostí, které měla o totožnosti investorů. Poznamenává, že Komise ve svých písemnostech popírá, že věděla o skutečnosti, že J. Koch byl jedním ze společníků TSE, a to přestože jí před přijetím napadeného rozhodnutí byly zaslány podrobné informace ohledně této osoby. V tomto ohledu žalobkyně odkazuje na dopis o oznámení ze dne 18. května 1998, jakož i na dopisy zaslané Komisi dne 16. května a 3. července 2002. Kromě toho připomíná, že v napadeném rozhodnutí sama Komise tvrdí, že J. Koch byl společníkem TSE.

29 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprávem uvedla v bodě 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že převzetí účasti ve společnosti TSE nebylo nezbytné pro účely restrukturalizace. Žalobkyně uplatňuje, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, protože podstatné skutečnosti, o kterých Komise věděla, nebyly při hodnocení přiměřenosti podpory vzaty do úvahy.

30 Žalobkyně tvrdí, že pro zajištění úspěšné restrukturalizace musela společnost Schmitz-Gotha vyvinout své vlastní výrobky, aby se stala nezávislou na objednávkách v rámci skupiny a konkurenceschopnou na trhu. Přitom převzetí účasti ve společnosti TSE umožnilo začlenit přímo do společnosti Schmitz-Gotha know-how nezbytné pro vyvinutí vlastních výrobků, protože společníci TSE byly pověřeni jednak řízením a jednak službami odpovědnými za výrobu a rozvoj ve společnosti Schmitz-Gotha. V důsledku toho žalobkyně zpochybňuje tvrzení Komise, podle kterého bylo jediným důvodem nabytí společnosti TSE snížení výrobních nákladů společnosti Schmitz-Gotha.

31 Žalobkyně dodává, že pouze převzetí společnosti TSE mohlo zaručit začlenění know-how nezbytného pro restrukturalizaci. Na podporu svého tvrzení se odvolává na nadměrné náklady návrhu TSE týkajícího se operací rozvoje know-how vnějšími poskytovateli.

32 Žalobkyně, která se odvolává na informace přiložené k žalobě, které ve formě tabulky uvádí rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha vyplývající z jejího prodeje třetím podnikům (dokument nazvaný „Rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha"), tvrdí, že významné zvýšení jejího obratu prokazuje dopad přímého začlenění samostatného útvaru rozvoje, uskutečněného díky převzetí TSE, na úspěch restrukturalizace.

33 Žalobkyně rovněž uplatňuje, že Komise mohla posoudit nezbytnost převzetí účasti v TSE pro účely restrukturalizace na základě informací, kTerými disponovala, a mohla v důsledku toho dojít k závěru o souladu podpory s kritériem „nezbytného přísného minima" ve smyslu bodu 3.2.2 C pokynů. Toto obzvláště jasně vyplývá z dopisu německých orgánů ze dne 3. července 2002, podle kterého podíl dodávek na výrobních nákladech společnosti Schmitz-Gotha byl snížen a pouze převzetí účasti ve společnosti TSE umožnilo společnosti Schmitz-Gotha napravit její nedostatek know-how.

34 Komise zaprvé připomíná, že při přezkumu slučitelnosti státní podpory se společným trhem s ohledem na čl. 87 odst. 3 ES disponuje širokým prostorem pro uvážení. Komise uplatňuje, že argumenty žalobkyně neprokazují existenci zjevně nesprávného posouzení v projednávaném případě, a doplňuje, že žalobkyně se pokouší nahradit posouzení Komise svým posouzením.

35 Zadruhé Komise zdůrazňuje, že podle judikatury Soudního dvora a ustanovení nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01 s. 339) je oprávněná ukončit řízení a přijmout rozhodnutí na základě dostupných informací, pokud se jedná o případ členského státu, jenž navzdory příkazu, který mu zaslala, neposkytl požadované informace.

36 V tomto ohledu Komise poznamenává, že žalobkyně zakládá údajnou nezbytnost převzetí společnosti TSE, které umožnilo úspěch restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha, hlavně na informacích, o kterých při přijetí napadeného rozhodnutí nevěděla, a ke kterým v důsledku toho Soud nemůže přihlédnout.

37 Upřesňuje, že navzdory příkazu zaslanému Spolkové republice Německo poskytnout informace ohledně totožnosti vlastníků společnosti TSE a potřebě dotčené investice, obsaženému v rozhodnutí o zahájení formálního přezkumného řízení a navzdory dopisu zaslanému německým orgánům dne 4. března 2002, jí nebyly smlouvy o nabytí společnosti TSE, přiložené k žalobě, předány před přijetím napadeného rozhodnutí. To je rovněž případ obchodního plánu, projektu rozvoje know-how žalobkyně vypracovaného společností TSE, které byly oba přiložené k žalobě, jakož i podrobných vyjádření k této věci obsažených v samotné žalobě. Kromě toho tvrdí, že nikdy neuváděla, že jí není znám společník J. Koch. Nicméně poznamenává, že v informacích poskytnutých německými orgány v průběhu správního řízení byl J. Koch jako společník TSE uveden spíše okrajově. Kromě toho Komise uplatňuje, že nebyla nikdy informována o totožnosti dalších společníků TSE.

38 Komise se domnívá, že na základě informací dostupných při přijetí napadeného rozhodnutí mohla pouze posoudit užitečnost převzetí společnosti TSE, ale nebyla jí nijak prokázána nezbytnost této investice financované ze sporné podpory. Podle ní informace týkající se převzetí společnosti TSE, obsažené v dopise o oznámení ze dne 18. května 1998, jakož i v dopisech ze dne 10. srpna 2001, 16. května, 28. května a 3. července 2002, přiložených k žalobní odpovědi, neumožňovaly dojít k závěru, že uvedená investice představovala nezbytnou součást restrukturalizace ve smyslu pokynů.

39 Komise zároveň uvádí, že podle dostupných informací bylo převzetí společnosti TSE založeno hlavně na úsporách uskutečněných na základě odstranění zprostředkujícího dodavatele a tomu odpovídající ziskové marže, zatímco v žalobě byl tento aspekt relativizován. Za předpokladu, že z těchto informací vyplývá, že nabytí TSE umožnilo kromě toho nabýt technické know-how pro vyvinutí nových druhů výrobků, Komise poznamenává, že toto tvrzení nebylo ani odůvodněné ani výslovné. Tvrdí, že společnost Schmitz-Gotha teprve až v žalobě uvedla a odůvodnila důkladným způsobem nezbytnost převzetí společnosti TSE za účelem nabytí know-

-how nezbytného pro její restrukturalizaci. Uvádí, že německé orgány nicméně během celé doby trvání správního řízení neupřesnily nezbytnost uvedené operace pro účely její způsobilosti k přiznání podpory na restrukturalizaci.

40 Zatřetí se Komise domnívá, že cíle této investice, a sice snížení výrobních nákladů a nabytí know-how nezbytného pro vyvinutí nových výrobků mohly být uskutečněny nezávisle na nabytí společnosti TSE, vzhledem k tomu, že ředitel společnosti Schmitz-Gotha byl rovněž ředitelem a většinovým akcionářem společnosti TSE, a že v důsledku toho mohl zavést zvláštní spolupráci mezi těmito dvěma podniky.

Závěry Soudu

— Úvodní poznámky

41 Komise disponuje při použití čl. 87 odst. 3 ES širokou posuzovací pravomocí, jejíž výkon zahrnuje komplexní hodnocení hospodářského a sociálního charakteru, která musejí být prováděna v kontextu Společenství. Soudní přezkum výkonu této posuzovací pravomoci se omezuje na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i na přezkum věcné správnosti skutkových zjištění a absenci nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-372/97, Recueil s. I-3679, bod 83 a v něm uvedená judikatura).

42 Kromě toho se Komise může sama vázat obecnými směry pro výkon své posuzovací pravomoci prostřednictvím aktů, jako jsou dotčené pokyny, v rozsahu, v němž

obsahují orientační kritéria ohledně obecného směru sledovaného tímto orgánem a neodchylují se od norem Smlouvy (rozsudek Soudu ze dne 30. dubna 1998, Vlaamse Gewest v. Komise, T-214/95, Recueil, s. II-717, bod 79). Taková opatření odpovídají vůli Komise zveřejnit orientační kritéria ohledně obecného směru, jenž zamýšlí sledovat, tak jak vyplývají z jejích individuálních rozhodnutí v dotyčné oblasti (rozsudek Soudu ze dne 7. června 2001, Agrana Zucker und Stärke v. Komise, T-187/99, Recueil, s. II-1587, bod 56).

43 Aby projekt podpory na restrukturalizaci podniku v obtížích mohl být prohlášen za slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, musí souviset s plánem restrukturalizace směřujícím k omezení nebo přeorientování jeho činností (rozsudky Soudního dvora ze dne 14. září 1994, Španělsko v. Komise, C-278/92 až C-280/92, Recueil, s. I-4103, bod 67 a ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 45).

44 Bod 3.2.2 pokynů, který tento požadavek upřesňuje, uvádí zejména, že plán restrukturalizace musí splňovat tři věcné podmínky. Je zaprvé nezbytné, aby umožňoval obnovení životaschopnosti podniku, jenž je příjemcem podpory, v přiměřené lhůtě a na základě realistických předpokladů (bod 3.2.2 A), zadruhé, aby předcházel neoprávněným narušením hospodářské soutěže (bod 3.2.2 B) a zatřetí, aby byl úměrný nákladům a výhodám restrukturalizace (bod 3.2.2 C).

45 Jelikož jsou tyto podmínky kumulativní, postačuje k tomu, aby projekt podpory na restrukturalizaci musel být Komisí prohlášen za neslučitelný, aby jedna z nich chyběla (rozsudek Soudu ze dne 15. června 2005, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-171/02, Sb. rozh. s. II-2123, bod 128; viz rovněž v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Francie v. Komise, body 49 a 50).

46 Napadené rozhodnutí bylo v projednávaném případě přijaté na základě pokynů a konkrétněji jejich bodu 3.2.2 C.

47 Z tohoto ustanovení vyplývá, že dotčená podpora musí být přísně nezbytná pro obnovení životaschopnosti podniku, jenž je jejím příjemcem, to znamená, že musí nejen odpovídat cíli restrukturalizace dotyčného podniku, ale musí být rovněž přiměřená tomuto cíli, což znamená, že v zásadě žádná částka podpory překračující pouhou obnovu životaschopnosti příjemce podpory nemůže být na základě pokynů uznatelná.

48 Kromě toho je třeba připomenout, že dotyčnému členskému státu přísluší za účelem splnění jeho povinnosti spolupráce s Komisí poskytnout všechny poznatky, aby bylo Komisi umožněno ověřit, že podmínky pro výjimku, o kterou členský stát žádá, jsou splněny (viz rozsudek Regione autonoma della Sardegna v. Komise, bod 129 a v něm uvedená judikatura).

49 Napadené rozhodnutí, v rozsahu, v němž bylo podle žalobkyně postiženo zjevně nesprávným posouzením, musí být zkoumáno s ohledem na tyto úvahy.

— K zjevně nesprávnému posouzení tvrzenému žalobkyní

50 V bodech 62 až 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:

„(62) [...] Jeden z investorů [ve společnosti Schmitz-Gotha], J. Koch, byl rovněž zakladatelem a jednajícím společníkem TSE, jakož i budoucím jednatelem obou

společností. Komise připomíná, že přes příkaz k poskytnutí informací, Německo nepředalo smlouvu o převodu ani přesnější písemné informace o dřívějším složení kapitálu TSE. Proto Komise, s přihlédnutím k dalším okolnostem a informacím, které jí byly sděleny ústně, nemůže vyloučit, že před odkoupením byla podstatná část majetku společnosti TSE přímo nebo nepřímo vlastněna J. Kochem nebo jeho rodinou. Německo prohlásilo, že společnost Schmitz-Gotha nebyla schopna vyrábět součástky, které kupovala u TSE a ani nebyla schopna citelně vylepšit podmínky prodeje, a že tedy hlavní cíl odkoupení spočíval ve snížení výrobních nákladů. Komise nemůže vyloučit, že odkoupením společnosti TSE byla podstatná částka, která měla být použita na financování restrukturalizace, ve skutečnosti zaplacena jednomu z nových investorů. V každém případě nebylo odkoupení společnosti TSE nezbytné pro zajištění řádné spolupráce s TSE. Protože J. Koch byl zakladatelem a jednajícím společníkem TSE a pak se stal jednatelem společnosti Schmitz-Gotha, zdá se málo pravděpodobné, že se společností TSE nemohly být domluveny lepší kupní podmínky. Kromě toho konkurenceschopný podnik by měl být v zásadě schopen financovat své zásobování za tržní ceny, aniž by proto upadl do finančních těžkostí.

(63) Informace, které sdělilo Německo, ukazují, že odkoupení společnosti TSE bylo investicí užitečnou pro podnik, protože umožnilo podstatné snížení nákladů, které přispělo ke zkrácení doby restrukturalizace o jeden rok. Toto ale nutně neznamená, že investice byla nezbytná pro uskutečnění restrukturalizace. V zásadě, pokud podnik obdrží podporu pro financování své restrukturalizace, nejsou všechny investice, které zvyšují jeho výkonnost, přípustné, protože vždy zároveň snižují schopnost příjemce podpory financovat restrukturalizaci ze svých vlastních zdrojů. Pouze v případě, kdy by neexistence investice celkově ohrozila úspěch restrukturalizace nebo jej nepřijatelně opozdila, může být tato investice považována za nezbytnou pro restrukturalizaci, protože cíl podpory je omezen na obnovení životaschopnosti podniku v přiměřené lhůtě. Každá investice, která jde nad to, co je potřebné pro obnovení životaschopnosti podniku v přiměřené lhůtě, spotřebovává nutně finanční prostředky, které měly být použity na skutečně nezbytné náklady restrukturalizace a měly tedy takto snížit částku podpory nezbytnou pro restrukturalizaci. Z toho vyplývá, že investice, které nejsou nezbytné pro

restrukturalizaci, vedou k podpoře takové intenzity, která překračuje přísné minimum, které je podle kritéria proporcionality nezbytné pro umožnění restrukturalizace.

(64) Snížení nákladů za dodávky nemůže samo o sobě odůvodnit nezbytnost odkoupení společnosti TSE pro restrukturalizaci. Navíc Komise konstatuje, že Německo nikdy neuvedlo, že bez tohoto odkoupení by byl ohrožen nebo nepřijatelně opožděn úspěch restrukturalizace. Přitom i bez přihlédnutí k odkoupení společnosti TSE stanovil původní plán realizaci pozitivního provozního výsledku v období čtyř finančních let. Podle nejnovějších informací byla tato doba díky odkoupení zkrácena o jeden rok. Nicméně doba čtyř let pro dosažení prahu ziskovosti nemůže být považována za nepřiměřenou pro restrukturalizaci. Naopak původní plán stanovil již relativně rychlý návrat životaschopnosti. Je třeba konstatovat, že i bez odkoupení společnosti TSE mohla být restrukturalizace úspěšně provedena v přiměřené lhůtě, a že toto nabytí tedy nebylo nezbytné pro úspěch restrukturalizace. V důsledku toho Komise uvádí, že odkoupení společnosti TSE nebylo nezbytné pro dosažení cílů plánu, ale že prostředky, které na něj byly použity, měly bývaly přispět k financování restrukturalizace, aby se snížila částka podpory nezbytná pro restrukturalizaci."

51 Na podporu svého prvního žalobního důvodu žalobkyně zaprvé v podstatě tvrdí, že napadené rozhodnutí je založeno na chybném skutkovém předpokladu, podle kterého převzetí společnosti TSE umožnilo pouze zkrátit dobu restrukturalizace o jeden rok. Na podporu svého tvrzení se žalobkyně dovolává obchodního plánu a jeho příloh, k nimž zejména patří „Plán rozvoje – ztráty a zisky", plán finančního řízení a plán rozvoje investičního majetku společnosti Schmitz-Gotha, které byly předloženy německým orgánům a jsou uvedeny v příloze žaloby. Kromě toho žalobkyně uplatňuje rozpornost tvrzení Komise týkajících se dostupných informací ohledně totožnosti akcionářů TSE. Na podporu svých tvrzení žalobkyně odkazuje na dopis o oznámení ze dne 18. května 1998, jakož i na dopisy zaslané Komisi dne 16. května a 3. července 2002, přiložené k písemnostem účastníků řízení.

52 Tuto argumentaci není možné přijmout.

53 Úvodem je třeba konstatovat, že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí Komise nedisponovala obchodním plánem, kterého se dovolává žalobkyně, s výjimkou „Plánu rozvoje – ztráty a zisky", který byl připojen k dopisu o oznámení ze dne 18. května 1998.

54 Přitom je namístě připomenout, že podle judikatury musí být legalita aktu Společenství posouzena podle skutkových a právních poznatků existujících ke dni, kdy byl akt přijat a že posouzení Komise musí být přezkoumána pouze na základě poznatků, které měla k dispozici v době, kdy prováděla přezkum (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, Belgie v. Komise, 234/84, Recueil, s. I-2263, bod 16, rozsudky Soudu ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 81; ze dne 6. října 1999, Salomon v. Komise, T-123/97, Recueil, s. II-2925, bod 48, a ze dne 14. května 2002, Graphischer maschinenbau v. Komise, T-126/99, Recueil, s. II-2427, bod 33). V důsledku toho se žalobkyně nemůže pro zpochybnění legality napadeného rozhodnutí dovolávat poznatků, které byly Komisi během správního řízení neznámy (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Španělsko v. Komise, bod 31). To samé platí pokud, jako v projednávaném případě, se žalobkyně neúčastnila správního řízení, i když byla během tohoto řízení jmenovitě určena jako příjemce dotčené podpory a Komise vyzvala německé orgány a případné další zúčastněné strany, aby předložily důkaz o nezbytnosti odkoupení podniku TSE (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 11. května 2005, Saxonia Edelmetalle v. Komise, T-111/01 a T-133/01, Sb. rozh. s. II-1579, body 67 až 70). Jakmile totiž Komise umožnila zúčastněným osobám účinně předložit jejich vyjádření, nemůže jí být vytýkáno, že nepřihlédla k případným skutkovým poznatkům, které jí mohly být, ale nebyly předloženy během správního řízení, vzhledem k tomu, že Komise není povinna bez návrhu a na základě svých dohadů zkoumat, jaké jsou poznatky, které jí mohly být předloženy (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 14. ledna 2004, Fleuren Compost v. Komise, T-109/01, Recueil, s. II-127, body 48 a 49). Žalobkyně se tedy na podporu svého žalobního důvodu nemůže dovolávat obchodního plánu přiloženého k žalobě.

55 Následně po tomto upřesnění je třeba uvést, že i když byla společnost TSE dvakrát zmíněna v dopise o oznámení ze dne 18. května 1998, tyto údaje byly jasně vedlejší ve vztahu k těm, které se týkaly operace restrukturalizace žalobkyně, a neuváděly, že odkoupení společnosti TSE bude financováno oznámenými opatřeními podpory. Bylo tak uvedeno, že J. Koch je ředitelem společnosti TSE, kterou založil. Kromě toho tento dokument, v oddíle týkajícím se výroby společnosti Schmitz-Gotha, upřesnil, že „výroba vozidel bude navíc organizována obzvláště racionálně díky nabytí dodavatele TSE a oddělení modulu výroby [vozidel] a předběžné montáže" a že „společníci nového podniku přinesou know-how v oblasti výroby a ‚reengineeringu'". Žalobkyně, které byla na jednání položena otázka zvláště k tomto bodu, nebyla schopna vysvětlit důvod, pro který byly navzdory jejímu argumentu vycházejícímu z nezbytnosti nabytí společnosti TSE pro restrukturalizaci společnosti Schmitz-Gotha obsaženy v dopise o oznámení ze dne 18. května 1998 pouze tyto dva vedlejší údaje. Kromě toho ze samotného uvedeného dopisu, převzatého v rozhodnutí o zahájení řízení, vyplývá, že restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha, zahájená v roce 1997, měla být ukončena v průběhu roku 2000. Soud uvádí, podobně jako Komise v napadeném rozhodnutí, že se tento údaj zdá být zcela nezávislý na odkoupení společnosti TSE společností Schmitz-Gotha.

56 Pokud jde o část žalobního důvodu žalobkyně týkající se údajného rozporu ve stanovisku Komise, co se týče její vědomosti o totožnosti J. Kocha, je namístě uvést, jak bylo uvedeno v bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že Komise věděla o osobních vazbách, které spojovaly J. Kocha se společností TSE. Je sice pravda, že Komise ve svých písemnostech jemněji rozlišila svůj stupeň znalosti uvedených vazeb. V každém případě se však tyto poznámky uskutečněné v průběhu soudního řízení nemohou dotknout obsahu a legality napadeného rozhodnutí v tomto bodě. V tomto ohledu je tedy kritika žalobkyně irelevantní.

57 Zadruhé žalobkyně, která se opírá o několik dokumentů přiložených k žalobě, a sice dvě smlouvy ze dne 9. října 1997, obchodní plán, dopis o oznámení ze dne 18. května 1998, dokument nazvaný „Rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha", projekt společnosti TSE týkající se rozvoje know-how vnějšími poskytovateli, jakož i o několik dopisů přiložených k žalobní odpovědi a zaslaných Spolkovou republikou

Německo Komisi dne 10. srpna 2001, 16. května, 28. května a 3. července 2002, v podstatě tvrdí, že převzetí TSE, financované spornou podporou, bylo v souladu s kritériem „nezbytného přísného minima", protože začlenění TSE do společnosti Schmitz-Gotha bylo nezbytné k tomu, aby jí umožnilo vyvinout vlastní výrobky, a stát se v důsledku toho nezávislou a konkurenceschopnou na trhu. Žalobkyně tvrdí, že Komise se ve svém posouzení omezila na to, že vzala do úvahy pouze dopad, který mělo odkoupení společnosti TSE společností Schmitz-Gotha na snížení nákladů, aniž by vůbec vzala do úvahy začlenění know-how, které mohlo být podle žalobkyně uskutečněno pouze prostřednictvím tohoto převzetí.

58 Ani tato argumentace nemůže být přijata.

59 Nejdříve, jak bylo rozhodnuto v bodě 54 výše ohledně obchodního plánu, ke kterému Soud nemůže přihlédnout pro účely přezkumu legality napadeného rozhodnutí, protože byl předložen poprvé až v průběhu soudního řízení, nemůže být přihlédnuto ke oběma smlouvám ze dne 9. října 1997 a projektu TSE týkajícímu se rozvoje know-how vnějšími poskytovateli, protože je nesporné, že tyto písemnosti nebyly Komisi předány před přijetím napadeného rozhodnutí.

60 Z toho vyplývá, že tvrzení vycházející ze zjevně nesprávného posouzení Komise, uvedené v bodech 62 až 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí být zkoumáno pouze s přihlédnutím k dokumentům, které měla Komise k dispozici v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí, a sice dopisu o oznámení ze dne 18. května 1998 (včetně „Plánu rozvoje – ztráty a zisky" společnosti Schmitz-Gotha, který k němu byl přiložen), dokumentu nazvanému „Rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha", jakož i dopisům zaslaným Spolkovou republikou Německo Komisi dne 10. srpna 2001, jakož i dne 16. května, 28. května a 3. července 2002.

61 Dále co se týče těchto dokumentů je třeba připomenout, že v dopise o oznámení ze dne 18. května 1998 Spolková republika Německo poznamenala jednak, že výroba vozidel v rámci společnosti Schmitz-Gotha bude organizována obzvláště racionálním způsobem díky nabytí dodavatele TSE a oddělení modulu výroby vozidel a předběžné montáže a jednak, že společníci nového podniku přinesou know-how v oblasti výroby a „reengineeringu".

62 Německé orgány vylíčily ve svém dopise ze dne 10. srpna 2001 dva důsledky odkoupení společnosti TSE. Zaprvé uvedly, že toto odkoupení umožnilo „snížení výrobních nákladů díky odstranění zprostředkujícího dodavatele a jemu příslušející ziskové marže". Zadruhé tvrdily, že toto odkoupení vedlo k „nabytí technického know-how [...] které [umožnilo] propojení samotné výroby a kapacit technického rozvoje za účelem dosažení konkurenceschopnosti".

63 Kromě toho německé orgány zdůraznily ve svém dopise ze dne 16. května 2002 ohledně zájmu na odkoupení společnosti TSE, že „společnost Schmitz-Gotha měla na nabytí TSE [...] podstatný zájem především z hlediska nákladů". Kromě toho, co se týče know-how, potvrdily: „společnost Schmitz-Gotha neměla žádný jiný prostředek k získání technologie, kterou společnost TSE zavedla ve výrobě součástek. Náklady na rozvoj součástek uvnitř podniku a jejich zpracování pro vlastní výrobu podniku by byly příliš finančně a časově náročné k tomu, aby byla zachována ziskovost společnosti Schmitz-Gotha, a to tím více, že tato společnost nedisponovala takřka žádným know-how v dané oblasti".

64 Ve svém dopise ze dne 28. května 2002 Spolková republika Německo rovněž tvrdila, že nezbytnost odkoupení společnosti TSE se zakládala jednak na nezbytnosti získat automobilové součástky na vysoké technologické a kvalitativní úrovni, které „společnost Schmitz-Gotha nemohla [...] nakoupit v množství dostatečném k tomu, aby měla prospěch z cenových podmínek nezbytných pro snížení nákladů,

které umožní více konkurenční cenovou politiku", a jednak na okolnosti, že společnost Schmitz-Gotha „neměla žádný jiný prostředek k získání technologie, kterou TSE zavedla ve výrobě součástek".

65 V dopise ze dne 3. července 2002, kterého se žalobkyně znovu dovolávala na jednání, Spolková republika Německo doplnila výše uvedené údaje. Upřesnila tak, že díky převzetí účasti ve společnosti TSE se snížil podíl dodávek na výrobních nákladech společnosti Schmitz-Gotha, že odkoupení představovalo pro období mezi rokem 1998 až 2002 potenciál úspor ve výši o něco méně než 5 000 000 DEM a že ziskovost společnosti Schmitz-Gotha byla dosažena rok před předpokládaným koncem období restrukturalizace. Německé orgány dospěly zejména k závěru, že nabytí společnosti TSE bylo nezbytné pro snížení nákladů žalobkyně za dodávky, že pouze převzetí účasti ve společnosti TSE umožnilo společnosti Schmitz-Gotha napravit nedostatek know-how a že společnost Schmitz-Gotha nebyla v postavení, kdy by si mohla vyjednat slevy v rozsahu, v jakém byly poskytnuty jiným podnikům.

66 Dokument nazvaný „Rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha", přiložený k žalobě, uvádí ve formě tabulky obrat společnosti Schmitz-Gotha vyplývající z jejího objemu prodeje třetím podnikům mezi roky 1997 a 2000.

67 Ze všech výše uvedených dopisů vyplývá, že německé orgány jednak hlavně zdůraznily, že nabytí TSE, vzhledem k tomu, že odstranilo zprostředkujícího dodavatele, vedlo k ušetření výrobních nákladů společnosti Schmitz-Gotha a jednak tvrdily, že tato operace přinesla žalobkyni know-how nezbytné pro vyvinutí jejích výrobků.

68 Přitom co se týče prvního vysvětlení, Soud poukazuje na to, jak právem uvedla Komise, že takové úspory nákladů neprokazují, že restrukturalizace společnosti

Schmitz-Gotha by v původně stanovených lhůtách nebyla úspěšná bez nabytí společnosti TSE, to znamená v konečném výsledku investicemi méně nákladnými pro státní prostředky. Obzvláště okolnost zdůrazněná ve výše uvedeném dopise ze dne 3. července 2002, dovolávaném žalobkyní, podle které společnost Schmitz-Gotha mohla takové úspory uskutečnit mezi rokem 1998 a 2002, to znamená následně po vyplacení sporné podpory, nepředstavuje důkaz, že odkoupení společnosti TSE žalobkyní bylo přísně nezbytné pro restrukturalizaci společnosti Schmitz-Gotha, a že tato operace tak mohla být financována státní podporou.

69 Stran začlenění know-how společnosti TSE do činností žalobkyně, z výše uvedených dopisů vyplývá, že německé orgány se omezily na tvrzení o nezbytnosti odkoupení společnosti TSE, aniž by nicméně vysvětlily, proč bylo převzetí TSE v souladu s bodem 3.2.2 C pokynů přísně nezbytné pro dosažení takového výsledku. Německé orgány totiž nedokázaly vysvětlit, proč z hlediska použití veřejných prostředků nejúspornější prostředek pro nabytí know-how nezbytného k vyvinutí automobilových součástek společnosti Schmitz-Gotha spočíval ve financování nabytí společnosti TSE jako celku.

70 Je sice pravda, jak předestírá žalobkyně, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise analyzuje stručným způsobem argument německých orgánů, podle kterého bylo nabytí společnosti TSE nezbytné k tomu, aby společnosti Schmitz-Gotha umožnilo získat know-how ohledně vyvinutí automobilových součástek.

71 Nicméně, kromě toho, že tato otázka nespadá do analýzy údajného zjevně nesprávného posouzení, ale případného nedostatečného odůvodnění, je namístě připomenout, že v bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise v podstatě uvedla, že odkoupení společnosti TSE v každém případě nebylo nezbytné pro

zajištění řádné spolupráce s tímto podnikem zejména jelikož J. Koch, jako společný jednatel společností Schmitz-Gotha a TSE a většinový akcionář společnosti TSE by pravděpodobně mohl od společnosti TSE získat lepší kupní podmínky.

72 Kromě toho nemůže být přijato tvrzení žalobkyně, podle kterého nemohla nabýt potřebné know-how formou vnějšího poskytování služeb, z důvodu nadměrných nákladů, které by takové služby způsobovaly a které údajně prokázal projekt TSE ze dne 17. srpna 1997, o rozvoji know-how vnějšími poskytovateli, uvedený v příloze žaloby.

73 Je totiž namístě připomenout, že v rámci kontroly legality napadeného rozhodnutí nemůže Soud přihlédnout k písemnosti, která je uvedena v této příloze (viz bod 59 výše). Kromě toho, i za předpokladu, že by mohlo být k tomuto dokumentu přihlédnuto, není sám o sobě nicméně dostatečný pro prokázání, že nabytí společnosti TSE v jejím celku bylo přísně nezbytné k tomu, aby žalobkyni umožnilo získat know-how nezbytné pro účely její restrukturalizace ve smyslu bodu 3.2.2 C pokynů.

74 Konečně stran dokumentu nazvaného „Rozvoj obratu společnosti Schmitz-Gotha", rovněž přiloženého k žalobě, i když tento dokument uvádí, že tento obrat vzrostl významným způsobem během období let 1997/2000, neprokazuje nicméně sám o sobě ani vztah mezi tímto nárůstem a nabytím společnosti TSE ani *a fortiori* nezbytnost odkoupení společnosti TSE pro účely restrukturalizace žalobkyně ve smyslu bodu 3.2.2 C pokynů. Z toho vyplývá, že Komise, i když v napadeném rozhodnutí opominula zvláště analyzovat tento dokument, nezatížila své posouzení zjevnou nesprávností.

75 Pro úplnost Soud uvádí, že ve všech výše uvedených dokumentech dostupných při přijetí napadeného rozhodnutí německé orgány nikdy neupřesnily povahu know-how, z něhož mohla mít společnost Schmitz-Gotha prospěch díky nabytí společnosti TSE.

76 Z toho vyplývá, že na základě informací dostupných Komisi v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, žalobkyně nedokázala prokázat, že toto rozhodnutí, v rozsahu, v němž mělo za to, že německé orgány neposkytly důkaz o nezbytnosti odkoupení společnosti TSE pro účely restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha ve smyslu bodu 3.2.2 C pokynů, bylo postiženo zjevně nesprávným posouzením.

77 První žalobní důvod musí být tedy zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití pravomoci

Argumenty účastníků řízení

78 Podstatou tvrzení žalobkyně je, že napadené rozhodnutí vykazuje zneužití pravomoci, jelikož Komise se při přijetí tohoto rozhodnutí opřela o subjektivní úvahy.

79 Konkrétněji se žalobkyně domnívá, že napadené rozhodnutí bylo přijato s cílem sankcionovat údajné obohacení J. Kocha, který měl jednat k vlastnímu prospěchu, když využil veřejné prostředky na koupi podniku, který mu již patřil. Uplatňuje, že Komise při přijetí napadeného rozhodnutí nepřihlédla ke skutkovým hlediskům týkajícím se nezbytnosti převzetí společnosti TSE pro úspěch restrukturalizace společnosti Schmitz-Gotha.

80 Komise namítá, že tento žalobní důvod je neopodstatněný.

Závěry Soudu

81 Podle judikatury je rozhodnutí postiženo vadou spočívající ve zneužití pravomoci pouze v případě, že se na základě objektivních, relevantních a shodujících se indicií jeví, že bylo přijato za jediným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem, jímž bylo dosáhnout jiných než dovolávaných cílů (rozsudky Soudu ze dne 23. října 1990, Pitrone v. Komise, T-46/89, Recueil, s. II-577, bod 71, a ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-92/00 a T-103/00, Recueil, s. II-1385, bod 84).

82 Přitom je namístě mít za to, že na podporu svého žalobního důvodu žalobkyně nevznáší žádnou objektivní indicii umožňující dojít k závěru, že skutečným cílem sledovaným Komisí při přijetí napadeného rozhodnutí bylo sankcionovat údajné obohacení ředitele společnosti Schmitz-Gotha.

83 V bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí sice Komise připomněla zvláštnost dotčené operace, když v podstatě uvedla, že J. Koch, jakožto akcionář žalobkyně a její

jediný ředitel jí prodal podnik, který řídil a který mu již patřil a že přitom kupní cenu nechal zaplatit Spolkovou republikou Německo prostřednictvím sporné podpory.

84 Nicméně, jak bylo uvedeno výše v rámci posouzení prvního žalobního důvodu dovolávaného žalobkyní, z bodů 63 a 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že Komise se při určení, že podmínky stanovené bodem 3.2.2 C pokynů nebyly v projednávaném případě splněny, opřela o objektivní skutečnosti.

85 V důsledku toho musí být druhý žalobní důvod dovolávaný žalobkyní zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, dovolávanému podpůrně, vycházejícímu z pochybení Komise ohledně výše pomoci, která má být vrácena

Argumenty účastníků řízení

86 Podle žalobkyně, i kdyby Soud měl mít odkoupení společnosti TSE za neslučitelné se společným trhem, navrácena by mohla být pouze částka 1 500 000 DEM. Žalobkyně uplatňuje, že část kupní ceny ve výši přibližně 700 000 DEM neporušuje pravidla týkající se státní podpory, protože neexistovalo riziko ztráty. Podle žalobkyně se zvláště jedná o aktiva nacházející se v hotovosti společnosti Schmitz-Gotha, jako je kapitál, dostupný převedený zisk a roční nahromaděný přebytek, s nimiž disponovala a které mohla okamžitě uvolnit.

87 Komise navrhuje zamítnutí nároků žalobkyně.

Závěry Soudu

88 Jak již bylo dříve uvedeno, posouzení slučitelnosti sporné podpory se zakládá na její případné nezbytnosti pro účely restrukturalizace dotyčného podniku. V rozporu s tvrzením žalobkyně není riziko, které s sebou nese dotčená investice, pro tuto otázku podstatné. Okolnost, že sporná podpora mohla financovat investici, která se ukázala jako riziková, není tedy v projednávaném případě relevantní.

89 Kromě toho je důležité připomenout, že podle bodu 3.2.2 C, pokynů „pro omezení rušivého vlivu musí být forma, v níž je podpora poskytnuta, taková, aby se zamezilo poskytnutí přebytečné hotovosti podniku, která by mohla být užita k agresivním, trh narušujícím činnostem, které nesouvisejí s procesem restrukturalizace". Přitom v okolnostech projednávaného případu by každé částečné navrácení neslučitelné podpory s sebou neslo riziko, že by společnost Schmitz-Gotha disponovala přebytečnou hotovostí ve smyslu bodu 3.2.2 pokynů. Komise tedy právem vyžadovala v článku 2 napadeného rozhodnutí navrácení částky 2 200 000 DEM.

90 Třetí žalobní důvod musí být tedy zamítnut a žaloba se zamítá v plném rozsahu.

K nákladům řízení

91 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Legal Lindh Mengozzi

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. dubna 2006.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon H. Legal